

ning efter vedkommende Kommunalbestyrelser Indstilling, mener jeg, at der i Virkeligheden paa dette Omraade er tilvejebragt en tilstrækkelig Ligestilling, thi Loven her fremkommer efter Ønske fra Hovedstadens Side, og det er muligt at udvide den, hvis Ønske derom fremsættes andetsteds fra.

De andre Ændringer, der foreslaas, har jeg allerede berørt, og jeg behøver derfor ikke at føje yderligere til. Hvis der er nogle af Ændringerne, jeg ikke har omtalt, er de i alt Fald omtalte af den ærede Ordfører for Flertallet paa en saadan Maade, at jeg kan tiltræde hans Udtalelser, hvad angaar Forstaaelsen af Bestemmelserne. Jeg skal indtrængende anbefale det høje Ting at slutte sig til Flertallets Ændringsforslag og derefter vedtage Lovforslaget, som det da vil foreligge, idet jeg saa haaber, at der paa dette Omraade er taget det hele Skridt, som er nødvendigt, for at den ekstraordinære Situation her i Hovedstaden ikke skal medføre uberegnelige Ulykker for Hovedstadens Beboere.

Godskesen: Den højtærede Minister var ikke tilfreds med den Formulering, vi har givet § 4, hvor vi har ombyttet Ordene „utilbørlig Tvang fra Ejers Side“ med „stærkt Tryk“. Den højtærede Minister sagde, at det var utilfredsstillende, thi et stærkt Tryk kunde foreligge ikke fra Ejers Side, men fra Forholdenes Side. Ja, det kan det, men saa gaar det ind under vor Regel. Vi har ikke skrevet, at det stærke Tryk skal være øvet fra Ejers Side, det kan ogsaa være øvet fra Forholdenes Side. Det Korrektiv, der kræves i Forhold til Ejeren, lægges over paa det andet Led derved, at man foran „Misforhold“ føjer „aabenbart“ til, saa at Forholdet altsaa skal være det, at det, Ejeren kræver, staar i aabenbart Misforhold til, hvad der ydes fra hans Side. Med Hensyn til vor Paragraf I udtalte den højtærede Minister, at han mente ikke at kunne nøjes med vor Forskrift, fordi det vilde være umuligt for Nævnet at hugge igennem de officielle Grunde, som de daarlige Husejere maatte angive, og trænge ind til den virkelige bag Opsigelsen skjulte Lejeforhøjelse. Det mener den højtærede Minister, men det mener vi ikke. Vi har netop — deri bundet hele vort Forslag — Tillid til, at Nævnene vil kunne det. Man maa jo erindre, at det, her er Tale om, er et Skøn fra Nævnets Side; der kræves ikke bestemte formelle juridiske Beviser, men der kræves et redeligt Skøn fra Nævnets Side, og jeg

skulde tro, at naar de forskellige Arter af Indsigt er repræsenterede i Nævnene, saaledes som de er det i dette Tilfælde, vil man ogsaa være i Stand til at hugge igennem de blotte Paaskud og finde den virkelige Kærne, eventuelt altsaa den skjulte Lejeforhøjelse. Den højtærede Minister paaberaabte sig saavel paa dette Punkt som i Almindelighed de Henvendelser, der er sket til ham, navnlig Udtalelserne fra de københavnske Nævnformænd. Jeg har allerede tidligere dvælet ved de københavnske Nævnformænds Erklæring. Jeg erkender, at de københavnske Nævnformænd i Almindelighed taler om, at Opsigelse skal forelægges Nævnet, men jeg forstaar det saaledes, at det, som de i Virkeligheden har for Øje, det, de i Virkeligheden sigter paa, er at forhindre Lejeforhøjelser. Der findes ogsaa i Slutningen af deres Erklæring en udtrykkelig Udtalelse i den Retning, det hedder nemlig, at de særlig lægger Vægt paa det Tilfælde, at Nævnet „skønner, at Opsigelsen skyldes Lejers Modstand mod en af Ejeren ønsket Lejeforhøjelse, og at denne Lejeforhøjelse er ubillig“, saa skal Nævnet i alt Fald kunne erklære Opsigelsen for ugyldig. Det er det, der sigtes paa. Jeg føler mig ingenlunde overbevist om, at Nævnformændene vilde være uvillige til at forhandle, hvis man forelagde dem et saadant Grundlag som det, vi har opstillet i vort Forslag. Og jeg kan mod det, som den højtærede Minister fra sin Side har anført, tillade mig at henvise til mine smaa Erfaringer fra Frederiksberg. Da Sagen i Efteraaret blev rejst dør, stod naturligvis Meningerne meget stærkt mod hinanden. Grundejerns Repræsentanter vilde selvfølgelig ikke gaa ret vidt, og Lejernes Repræsentanter vilde gerne gaa saa vidt som muligt. Der faldt mange varme Ord i den Anledning. Det lykkedes imidlertid at naa et Resultat ved Forhandling med de forskellige vedkommende. Ogsaa jeg har forhandlet med de frederiksbergske Nævn Medlemmer, baade Grundejerns Repræsentanter og Lejernes Repræsentanter. Der var til at begynde med megen Unighed, men det lykkedes til sidst at finde det Kompromis, der er udtrykt i Frederiksberg Kommunes Indstilling, saaledes at alle de Nævnmedlemmer, som jeg enten selv har forhandlet med, eller hvis Udtalelser er blevet mig refereret af andre, har kunnet acceptere det. Og efter at Forslaget saaledes var blevet udarbejdet i Samarbejde med en Række Medlemmer af Nævnene, er det blevet vedtaget en-